

Doğum Günün Kutlu Olsun

– Maikaradeniz · 21 Haziran 2015

Saat gecenin bilmem kaçınıcı dönümünde.. Hırçın ve öfkeli akan koca Kızılırmak nehrinin üstünde kurulu, iki küçük köyü birbirine bağlayan kimbilir kaç yıldan kalma tahtadan yapılmış eski bir köprünün ortasında ayaklarımı köprüden aşağı sallandırmış, bir yanımda ılımış tekel birası, bir yanımda suya salınmış sessiz sakin süzülen oltam, dudaklarımda ciğerimin eşsiz bayramı sigara.. Yarenim ıssız gölgem, yarenim hırçın Kızılırmak, yarenim sessiz Karadeniz, yarenim binlerce yıldız, yarenim gökte ay, yarenim gece kuşları.. Yıldızı bol uzun bir gecenin koynunda, yaren gece kuşlarının o sakin, o dinlendirici, o huzurlu seslerini yudumlarken benliğimde, uçsuz bucaksız laciverdi gökyüzünün koynundan kopup sonsuzluğa dalıp giden bir yıldızın kuyruğuna yapıştırmıştım dileğimi..

Dört soğuk duvar.. Ortasında tahta bir masa.. Bir ayağı sallanıyor.. Pencere kapalı, perdeler örtülü.. Bir başka gece.. Bir başka zaman.. Aynı karanlık.. Aynı ıssızlık.. Gölğemi almışım karşıma, sarhoşluğun bünyede yarattığı susuz dinginlikle 32 kısım tekmi birden her yerde bulunmaz hayat dersleri veriyorum usul usul.. Bedava! Şerefe, sağlığa, aşka, yalnızlığa diye kalkarken kadehler birbiri ardına, içiyorum tek tek, yalnızlığımı, birbaşinalığıma, kimsesizliğime.. Hangisini sayarsan say işte.. Her yeni kadehte kadere ayrı giydiriyorum, hayata ayrı; yaşadıklarına, yaşayamadıklarına ayrı giydiriyorum, insanlara ayrı.. Her yeni kadehte öfkem çığ gibi büyüyor, yanardağlar gibi ha patladı ha patlayacak.. Sonra sızıyorum, sonrası kesif bir boşluk, dudaklarımda sarhoş bir dilek..

Denize kimbilir kaç kilometre tepeden bakan yüksek bir dağın ürkütücü yamacında, arkamda sık ve kalın ağaçlarla kaplı oksijen kaynağı tipik bir Karadeniz ormanı, önümde ışıklar içinde uzanmış koca şehir minyatüre dönüşmüş, küçücük.. Solumda derme çatma bir çadır, önünde çalı çırpıdan tutuşturulmuş alev alev bir kamp ateşi.. Çıtır çıtır yanarken kuru dallar, ortalığı aydınlatıyor yükselen alevleriyle.. Bir türkü tutturuyorum gecenin ortasına sözlerini yalan yanlış bildiğim ki gecenin bu saatinde bu ıssızlıkta hiçte sırtımayan.. Sonra eşsiz konserimi bölen bir küçük misafır geliyor, konuyor parmaklarımdan ucuna.. Küçücük.. Uç uç böceğim diyorum, annen sana terlik pabuç alacak.. Uçmuyor.. Yanan ateşin ışığında parlayan siyah puantiyeli kırmızı gövdesiyle kafasını bana dikip bakıyor öylece.. Karşılıklı susuşuyoruz.. Hadi, diyor sonra, dileğini söyle de uçup gideyim.. Dilimde hiç değişmeyen aynı dilek..

Bir rüya görüyorum.. Gerçek olamayacak bir rüya.. Yanık mı yanık bir doğu Karadeniz ezgisi rüzgar gibi esip geçiyor denizden yukarı. Bütün tüylerim diken diken.. Ürperiyorum.. Ne yana baksan masmavi bir deniz.. Çarşaf gibi.. Vakit sabahın turuncu kızılığı.. Derken bu turuncu güzellik masmavi denizin derin sularına karışıyor.. Bir bakıyorum deniz olmuşum, bir bakıyorum denizin ortasında küçük bir sandal.. Bir turuncuya dolanıyor her yanımda, bir turuncu oluyor her bir tarafım.. Yüzümde şaşkınlıktan ziyade sırtan bir gülümseme.. Mutluyum ama tarifi mümkün değil.. Cennetteyim desem değil.. Dünya desen hiç değil.. Bir el uzanıyor turuncu kızılıktan, tutunup çıkıyorum maviliklerden sıırılsıklam.. Denizin orta

yerinde, denizin üzerinde el ele tutuşup yürüyoruz, yunusların eşliğinde kutsal bir seramoniyle.. Dönüp gözlerine bakıyorum, gözleri deniz oluyor, deniz turuncuya boyanıyor; gözlerinde kalbini görüyorum, kalbinde beni..

Kim demiş rüyalar hep tersine çıkar diye? Kim demiş rüyalar asla gerçek olmaz diye? Hep isteyeceksin.. Kalbinle, yüreğinle, ruhunla isteyeceksin.. Ne olursa olsun asla vazgeçmeyeceksin istemekten.. Ne karanlık gecelerde, ne kuytu köşelerde, ne düşüp de kalkamadığın diplerde.. Pes etmeyeceksin.. Dilinden düşürmeyeceksin.. Kalbinden bir an dahi eksik etmeyeceksin.. Bir gün bakıvermişsin ki olmaz denilen olmuş, bir gün bakıvermişsin ki vazgeçmemenin ödülünü almışsın, bir gün bakıvermişsin ki rüyalarından çıkıp gelmiş, düşlerinin sultanı ete kemiğe bürünmüş, gelmiş gönlüne kurulmuş, kalbinin sahibi olmuş.. Hep beklediğin, hep istediğin, hep düşlediğin gibi..

Bugün aşk dergahımda kutlu bir gün.. Bugün sevgilinin doğum günü.. En sevgilinin.. Varlığıyla önce beni, sonra dünyayı şerefleştirdiği gün.. Karanlık bir çağın kapanıp çiçek kokulu bir çağın başladığı gün.. Bugün biliyorum ki bu yürek kimseyi böyle sevmedi, bugün biliyorum ki beni ben eden bu meftun sevda en çok ona yakıştı, en çok onunla yakıştı.. Ve bugün biliyorum ki; Sevgili benim sadece gönlüme doğmadı.. Ömrüme de doğdu.. Koca bir geçmişi, olanca hayatımı silip attı bir kalemde, bir bakışı bir gülüşü bir sevişi ile yeni bir ben doğurdu bu sonsuz sevdasıyla.. Onun içindir ya, bugün, hem sevgilinin doğum günü, hem benim yeniden doğduğum gün; hem de bu aşkın yüreklerimizde asıldığı gündür..

Sen, ey yedi tepeli kadim şehrin yasemin kokulu sultanı; kalbimin ilacı, gönlümün doktoru, ruhumun cilası.. Sen, ey yedi tepeli kadim şehrin masmavi yarını; ömrümün aydınlığı, yüreğimin umudu, dünyamın ışığı.. Haykırıyorum yedi düvele sevdamızı, haykırıyorum bütün coğrafyaya.. Seni çok seviyorum.. Doğum günün kutlu olsun!İyi ki varsın..

www.muratyuksel.com.tr

twitter.com/mavikaradeniz